Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26218
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dabo ei sedere mecū in throno meo. sicut ego uici et
sedi cū patre meo in throno eius. Iuncens dnis in thro
no cū patre sedisse se asserit. qa p passionis certami
na. p resurrectionis palmā clari se omib qd po
testati patris eet eqlis indicauit. eiq; se ñ dispare
calcato aculeo mortis innotuit. Vnde Jmarie nec
du se credenti patri simile dicit. Noli me tangere.
ñ du enim ascendi ad patrem meum. Nobis enim in thro
no filii sedere. e ex ea de filii potestate iudicare.
Q uia enim iudicii principatū ex ei uirtute pcipim.
uelut in ei throno residem. Nec abhorret auero
qd alias sup duodecim thronos uenturos testat esse
discplos. hic v in throno suo pbibet eē sessuros.
P thronos qppe. xii. uniuersale iudiciū. pthronū
v filii singlare culmen iudicare potestatis ostendit.
H oc q. xii. thronus qd uno throno filii designat. qa
uidelicet uniuersale iudiciū ex mediatoris nri in
tuentione pcipit. Dicat q. Reges in solio collocat
inppetuū. apte aū inppetuū subdens. apte qd
dicat insinuat. Si enim de trenu regni solio dicere
nullaten inppetuū subdidisset. qa qq; illud ar
ripiunt pfecto ñ in eo inppetuū. s; tēporalit col
locant. Bene aū subdidit. Et illic erigunt. desi in
tentioni audientis innueret. dicens. Quia hic humi
liati s. illic erigunt. Scis nāq; uiris iste locus humi
litatis e. ut ille sit celsitudinis. Unde alias scriptū e.
H umiliasti nos in loco afflictionis. Loc qppe afflic
tionis. e uita p̄sens. Qui ad etnā patriā tendunt nē
semet ipsos temporalit in afflictionis loco despici
um.